

Pääkirjoitus:

Auto, tekniikka ja kuljetus 1/2016

Epävarmuuden ilmapiiri

Suomi on lamassa. Lamassa ei ole rahaa toteuttaa. Virkamieskunta korostuu yläluokkana. Päinvastoin kuin yrittäjän ja yksityisen palkansaajan, virkamiehen asema, palkka ja edut on turvattu. Virkamiehiä on laman aikana liikaa. Lukumäärän vähentämiseksi on ehdotettu siirtymistä yksityisyrittäjäksi. Porkkanaksi on tarjottu kunnan/valtion antamia laskutettavia töitä jopa vuosiksi eteenpäin. Porkkana on harvoin purrut. Silti virkamieskuntaa on pakko työllistää. Niin virkamieskunnalta syntyy suunnitelmia suunnitelmien päälle vaikka tiedetään, ettei työn tuloksia ole varaa toteuttaa.

Syntyy mitä villeimpiä suunnitelmia liikenteen osalta. Helsingin Hämeentien muuttaminen pyörätieksi ("Demokratiakato" s. 54) tuntuu täysin järjettömältä. Samoin Helsingin päärautatieaseman eristäminen jalankulkijoille ja Mannerheimintien muuttaminen jalankulkukaduksi. Mutta epävarmuus jää.

Jokeri-linjan toteuttaminen Raide-Jokerina tuntuu liikennetekniikan nykypäivässä järjettömältä. Samoin paljon puhuttu Pisara-rata ja Tampereella pikaraitiotie. Mutta epävarmuus jää.

Kuten myös Turun paikallisliikenteen kasvuja kehityssuunta ("Suomen paikallisliikenne...", s.14). Ja pääkaupunkiseudun joukkoliikenteen "Molokin kita": Länsimetro ja HSL:n bussiliikenne, ja Espoon kaupunkirata. Suunnitelmia sataa, rahasta ei väliä. Toteutetaanko kuitenkin? Kansahan sen maksaa. Epävarmuus jää.

Samaan kategoriaan kuuluu liikennettä kiusaava jatkuva epätietoisuus yksityisten ja kunnallisen pysäköinninvalvonnan rajanvedosta. Yksityisten parkkiyhtiöiden rahanhimo ylittää tulkinnoissaan kohtuuden rajat. Eduskunnan perustuslakivaliokunnan esitys vuonna 2013 yksityisten alistamiseksi poliisin ja kunnallisen pysäköinninvalvonnan komentoon ei vain etene ministeriössä eikä eduskunnassa. Vuodesta 2008 alkanut epävarmuus jatkuu.

Kun parkkisakosta valittaminen tyrmätään valitusmaksun mielettömällä korotuksella, myös kaikki muut virhemaksut ja sakot liikenteessä nousevat suhteettomuuksiin. Vanhaa mummoakaan ei jaksa niin kauan potkia, että pahoinpitelystä langetettu sakko ylittäisi vaarattomasta ylinopeudesta langetetun sakon. Voiko näin vakiintua? Epävarmuus jatkuu.

Samalla viranomaisen ja Liikennevirasto silmiä räpyttämättä hyväksyvät järjenvastaiset nopeusrajoitukset tieliikenteessä ja erityisesti tierakennustyömaa-alueilla. Niillä suorastaan opetetaan autoilijoita rikkomaan rikoslakia vastaan seurauksena luonnottomat rangaistukset. Kuten autoilijoille ja jalankulkijoille on opetettu pitämään punaista liikennevaloa vähemmän tärkeänä. Kansa reagoi oikeutetusti. Voiko silti näin jatkua? Epävarmuus jatkuu.

Viranomaisen, valtioneuvosto ja ministeriöt toistavat lähetyssaarnaajan tavoin digitalisaation pelastusta koko maalle. Näkisi sitten digitalisaation siunauksen edes ajo-olosuhteiden mukaan muuttuvina nopeusrajoituksina! Järjestelmä kehitettiin jo ennen digitalisaatiota. Kumpi järjestelmä säätää esimerkiksi Turun moottoritielelle kesäsaiteella 60 km/t nopeusrajoituksen?

Kaupunkirakentamisen kohdalla vallitsee sama epävarmuus tulevaisuudesta: Guggenheim tai sitten ei, Kruunuvuoren rannasta mereen, Hernesaari ja purjehduskeskus tai ei, kopterikenttä keskelle merta, Koivusaari ja uusi rantaviiva, Suomenojan keinosaari pääkaupunkiseudulla... Sama epävarmuus ympäri Suomea.

Usko poliitikkojen, virkamieskunnan ja viranomaisen toimiin on katoamassa. Tilalle tulee epäluottamus ja epävarmuus tulevaisuudesta. Epävarmuus ei rakenna tulevaisuutta, ei tee hyvää tulosta.

Kansan valitsemilla edustajilla, poliitikoilla sekä valtakunnan että alue- ja kuntahallinnon tasoilla on syytä ryhdistäytyä äkkiä ja näyttää virkamieskunnalle, kuka määrä ja kuka maksaa!